

BARIŞI KAZANMAK VE KORUMAK YAŞAMSAL BİR DAVADIR

1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla yayınlanan mesaj.

Barışı korumak dünyanın bir numaralı sorunudur. Yeni bir dünya savaşı, geçirilen iki eski savaştan çok daha yıkıcı ve öldürücü olacaktır. Uygarlığın maddi yapısı yıkıma uğrayacaktır. On milyonlarca, belki yüz milyonlarca insan ölecek, yüz milyonlarca insan hasta, sakat, evsiz barksız kalacak, sonsuz acılara düşecektir. Dünyanın ileriye doğru gidişi zorluklarla karşılaşacaktır.

Savaş patlamadan da savaş patlaması tehlikesi, olasılığı, insanlığın maddi ve manevi kaynaklarını yıpratmakta, tüketmektedir. Yüz milyonlarca insanın yarı aç gezdiği, on milyonlarca insanın açlıktan ölmek tehlikesiyle karşı karşıya geldiği, dünya nüfusunun çoğunluğunu oluşturan az gelişmiş ülkelerin giderek daha da yoksullaştığı, gelişmiş kapitalist ülkelerde dahi on milyonlarca insanın tam insanca yaşamının maddi ve kültürel koşullarından yoksun bulunduğu günümüzde, yüz milyonlarca dolar silahlanmaya, savaş hazırlıklarına harcanmaktadır. Bu yüz milyonlar, insanlığın tümüyle yoksulluktan, gerilikten, bilgisizliğin karanlığından kurtulması için gerekli para kaynaklarını karşılamaya fazlasıyla yeterlidir.

Özetlediğimiz bu nedenlerle barışın korunması dünyanın bir numaralı sorunudur. Ne var ki, yalnızca savaştan kaçınmak barışı korumaya yetmez. Savaşın ve savaş tehdidinin uluslararası anlaşmazlıkların çözümü için kullanılması kesin olarak önlenmelidir, ama bu kendi başına yeterli değildir. Barışın korunabilmesi için nükleer ve konvansiyonel silahları kapsayan uluslararası çapta genel bir silahsızlanmaya gidilmesi şarttır. Nükleer silahların geliştirilmesi ve üretimi durdurulmalı, mevcut stoklar yok edilmelidir.

Barışçı ve Savaşçı Güçler Arasında Mücadele

Sıcak ve soğuk savaş kışkırtıcılığına karşı da tutarlı ve kararlı mücadele gerekiyor. Yumuşama -detant- süreci genişletilmeli ve derinleştirilmelidir. Emperyalizmin yumuşamayı yozlaştırma, soğuk savaşı körükleme oyunları boşa çıkarılmalıdır.

Bütün bu görevlerin yerine getirilerek barışın kazanılması, ulusal ve uluslararası düzeyde bilinçli, örgütlü, birleşik mücadeleyi gerektirir.

Bugün dünyada barışçı güçlerle savaşçı güçler arasında mücadele vardır. Bu, özünde sistemle ve sınıflararası mücadelenin bir parçasıdır. Uzlaşmaz, hasım çelişkiler barındırmayan dünya sosyalist sisteminin, kendisini ve tüm emekçileri sömürden kurtarmak için sömürgecilere karşı mücadele veren dünya işçi sınıfının savaş açmakta ve savaş kışkırtıcılığında bir çıkarı yoktur. Zaman sosyalizmden yana, sömürden kurtuluştan yana işlemektedir. Bunun içindir ki dünya barışını kazanma ve koruma yolunda tüm olumlu öneriler ve görüşler Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerden gelmektedir.

Tekelci büyük burjuvazinin egemen sınıf olduğu emperyalizm-kapitalizm ise, sömürücü düzenini sürdürebilmek, uzlaşmaz çelişkilerini çözebilmek için gerek gördüğünde savaşa, savaş tehdidinde ve kışkırtıcılığına başvurur. Dünyanın kapitalizmden sosyalizme doğru gidişini engellemek çabasıyla dünya sosyalist sistemine karşı savaş kışkırtıcılığı yapar, gücünün yeteceğine gözü keserse savaş da açar. Buna gücü yetmiyor ama, yumuşama sürecinin gelişip derinleşmesini önlemek, yeniden soğuk savaş dönemini canlandırmak için elinden geleni yapıyor. Az gelişmiş 3. Dünya Ülkelerini sömürü ve baskı alanı içinde tutabilmek için gerekli gördüğünde sıcak savaştan geri durmuyor.

İşçi Sınıfı Hareketinin Görevleri

Dünya sosyalist sisteminin yanı sıra, dünya işçi sınıfı hareketi ve emperyalizme karşı bağımsızlıklarını kazanma veya koruma mücadelesi veren devrimci, ilerici ülkeler de dünyanın barış güçlerindedir. Barışı kazanmak ve korumak mücadelesinde bu güçlere de yaşamsal görevler düşmektedir.

Emperyalizmin boyunduruğu altındaki 3. Dünya Ülkeleri ve bu arada Türkiye için barışı kazanma ve koruma mücadelesine katkıda bulunmanın yolu, kendi bağımsızlık ve egemenliklerine sahip çıkıp emperyalizmin dünyadaki sömürü ve baskı alanının sınırlarını daraltmak; silahlanma yarışının durdurulması, genel silahsızlanmaya gidilmesi girişimlerini tüm güçleriyle desteklemek; emperyalizmin devletleri ve halkları birbirine düşürme oyunlarına gelmeyip ona karşı güç ve işbirliğini oluşturmaktır.

Kapitalist ülkelerin işçi sınıfları ise tüm emekçi kitleleri, ilerici demokrat güçleri barışı kazanmak ve korumak yolunda örgütleyip birleştirmek, harekete geçirmek; ülkelerindeki savaşçı eğilim ve güçlere karşı etkin mücadele etmek; dünya barışı sorunlarını halk kitlelerine, kamuoyuna duyurmak; politik iktidarlar üzerinde barış güçlerinin baskı ve etkisini koymak; proleter enternasyonalizmi anlayışı içinde ulusal barış güçlerinin sesini ve hareketini uluslararası barış güçlerine katmak göreviyle karşı karşıyadırlar.

Türkiye işçi sınıfının politik hareketi ve partisi Türkiye İşçi Partisi, dünya barışını kazanma ve koruma davasının yaşamsal öneminin bilincindedir. Bu konuda yirmisekiz yıl öncesinden onurlu bir mirasa sahiptir. Ne tekelliliğe, sekterliğe, ne sınıf uzlaşmacılığına düşmeden; dünya barışı için mücadelenin, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olduğunun bilincinde olarak, olabildiğince en geniş yelpazede ilerici, demokrat yurtsever güçleri harekete katabilmek üzere barış davasına ve mücadelesine sahip çıkmaktadır.

Dünya barış günü hepimize kutlu olsun.

Yürüyüş, Sayı 178, 5 Eylül 1978